

Naam: _____

Dit document dient als voorbeeld.

Het beste nummer ooit!

Overzicht rollen per scène												
	Rollen	tekstbeurten	solo zang	leerling	1	2	3	4	5	6	7	8
1	President Globe	32						x	x			x
2	Mo Populair	28	solo 2x		x	x			x			x
3	Jennifer	19	zang met band		x	x			x			x
4	Shamina	19	zang met band		x	x			x			x
5	Wesley	17	zang met band		x	x			x			x
6	Casey Klonk	37			x	x		x	x			x
7	Mike	8			x	x		x	x			x
8	Professor Witgoud	13				x		x				x
9	Admiraal aarde	33						x		x	x	x
10	Mevrouw Ten Kate	18			x	x		x	x			x
11	Thijs	36	solo		x	x	x		x		x	x
12	Soraya	20	solo		x	x	x		x		x	x
13	Kevin	24			x	x	x		x		x	x
14	Melissa	18			x	x	x		x		x	x
15	Michael	39			x	x	x		x		x	x
16	Kim	24			x	x	x		x		x	x
17	Samya	29			x	x	x		x		x	x
18	Vader van Soraya	2			x	x						
19	Moeder van Soraya	2			x	x						

Rollen:

Rol:	Leerling:
1. President Globe (J)	
2. Mo Populair (J)	
3. Jennifer (M)	
4. Shamina (M)	
5. Wesley (J)	
6. Casey Klouk (M)	
7. Mike (J)	
8. Professor Witgoud(M)	
9. Admiraal Aarde (M)	
10. Mevrouw ten Kate (M)	
11. Thijs (J)	
12. Soraya (M)	
13. Kevin (J)	
14. Melissa (M)	
15. Michael (J)	
16. Kim (M)	
17. Samya (M)	
18. Vader Soraya (J)	
19. Moeder Soraya (M)	

Scene 1: De beste band van de wereld?

De **begintune van 'Top of een flop?' (nr.1)** klinkt. Op het toneel zien we een band staan. Om de band heen staan allemaal mensen die dansen, gillen, juichen, enz. Vooraan, richting het publiek, staat Casey Klont met haar cameraman Mike.

Casey: Dames en heren! Hartelijk welkom bij een nieuwe aflevering van 'Top of een flop?!' Mijn naam is Casey Klont en vanavond hebben we, zoals gewoonlijk, allemaal live-optredens. Als klapper van deze avond, zal de populaire band: 'The Torceps' optreden met hun nieuwste nummer 1 hit: 'Bel jij, of bel ik?' (*luid gejuich uit het publiek*) Maar we beginnen nu eerst met de nummer 40 van de top40 lijst van deze week. Ze laten voor het eerst live hun nieuwe nummer aan ons horen: 'De Populairtjes' met: 'Het beste nummer ooit?'

Mo: Het beste nummer ooit!

Casey: Sorry. Hahaha, 'Het beste nummer ooit!'

(Luid Applaus)

Lied 1: Het beste nummer ooit! (nr.2)

Couplet 1:

Heb je 't al gehoord?

Het is echt waar!

Ik doe hiervoor een moord!

Ja, dat klinkt misschien wat raar.

Dit liedje is geschreven,

In een donk're, stille nacht.

Het is toen echt geworden,

Wat ik had verwacht!

Refrein:

Dit is het beste nummer ooit!

Een echte nummer één hit!

Is nu helemaal voltooid.

Een lied dat in je hoofd zit.

De Torceps met hun nummers

Kijken ons nu na.

Veel jaloerse blikken,

Doe ons dat maar na!

Couplet 2:

Een heel speciaal lied

Hebben wij gemaakt

Je voelt het nu nog niet,

Maar je wordt echt geraakt.

Door al die mooie tonen

In dit vet coole lied

Je voelt je straks veel lichter

Alsof je de lucht in schiet!

Refrein:

Bridge:

Voel je je al zweven?

Zo licht als een veer?

Kijk nu toch eens even.

Daar gaan er al steeds meer...

tussenspel

Refrein: 2x

Tijdens het lied wordt het steeds rustiger op het toneel. Kinderen verdwijnen, volwassenen blijven staan. Na afloop klinkt er daarom maar een lauw applaus. Mevrouw ten Kate loopt zoekend rond.

Casey: Oké! Dat waren de Populairtjes met hun nummer: 'Het beste nummer ooit!' Hahaha, als er bij elk concert zoveel mensen weglopen, dan zullen ze toch nog echt dat beste nummer ooit uit moeten vinden! Maar goed, zoals afgesproken gaan we...

Mevrouw ten Kate tikt Casey op haar schouder.

Mevr. T.K.: Pardon, mevrouw. Mijn zoon is weg!

Casey: We zitten midden in een live-uitzending mevrouw! U bent nu op tv.

Casey probeert te blijven lachen in de camera, maar ergert zich duidelijk aan mevrouw ten Kate.

Mevr. T.K.: Wat? Oh! (*mevrouw ten Kate grist de microfoon uit de handen van Casey*) Eh.... hallo kijkers thuis! Mijn zoon is weg! Net stond hij nog naast me en nu.... Weg!

Casey: (*nog steeds lachend, trekt nijdig de microfoon terug*) Hahaha, de studio is ook groot! En dan gaan we nu door met de volgende zanger: Musa met zijn hit: 'Hold me close'.

*Zodra de camera's niet meer op Casey gericht zijn, draait ze zich om naar mevrouw ten Kate. Op de achtergrond horen we zacht **de muziek van de volgende artiest (nr.3)**.*

Casey: Mevrouw! Wilt u dat nooit meer doen? Ik zit midden in een uitzending!

Mevr. T.K.: Maar, mijn zoon...

Casey: Uw zoon? Wat kan mij uw zoon nou schelen? Hij zit vast op de wc ofzo! Mike, haal dit mens hier weg!

Mike: Oké Casey. Mevrouw tje gaat u maar met mij mee.

Mevr. T.K.: Maar, mijn zoon! Waar is mijn zoon? Thijs!

Mike: Die jongen komt wel weer terecht mevrouw.

Mike en mevrouw ten Kate gaan af.

Casey: Wat een overbezorgde ouders tegenwoordig. Haar zoon is weg! Ja ja. Ondertussen valt ze mij lastig! Nu moet mijn haar en make-up weer opnieuw gedaan worden! Oh, het is ook niet makkelijk, zo'n bekende Nederlander te zijn als ik!

Casey loopt weg. Licht uit.

Scene 2: het nieuwsbericht

Casey zit op het toneel, cameraman Mike staat erbij met een camera. Het is duidelijk het journaal. De **begintune van het journaal (nr.4)** klinkt. Vlak voor het toneel zitten de bandleden van de Populairtjes en kijken dus het nieuws.

Casey: Goedenavond dames en heren. Dit is een extra uitzending van het journaal. Gisteravond, tijdens het populaire programma 'Top of een flop' zijn kinderen verdwenen. Aan het einde van het programma waren meerdere mensen hun kind kwijt. Overall is gezocht, maar niemand is terug gevonden. De makers van het programma staan voor een raadsel. De bezorgde ouders van de kinderen hebben een foto van hun kind naar het journaal gestuurd, die laten wij u nu zien. Mocht u een van deze kinderen gezien hebben, wilt u dan zo snel mogelijk contact met ons of de politie opnemen?

Als Casey heeft gezegd: die laten wij nu zien, komen een voor een de kinderen op. Ze lopen naar het midden van het toneel, gaan in zo'n echte fotostand staan (met een ijsje op het strand, slapend op de bank, klimmend op een berg, enz.). Ze staan even stil in die stand en lopen daarna weer het toneel af.

Casey: Zoals u wel zult begrijpen, zijn alle ouders erg ongerust...

Mevrouw ten Kate komt op met nog 2 bezorgde ouders.

Mevr. t.K.: Het is verschrikkelijk! Mijn arme Thijs is er niet meer! Zijn kamertje thuis is zo leeg zonder hem!

Ma Soraya: Mijn lieve Soraya is er ook niet! Waar is ze toch?

Pa Soraya: Ach vrouw, Soraya zal vast bij een vriendinnetje slapen ofzo. En dat zijn wij vergeten en daarom weten we niet waar ze is. Ze komt straks vast zo het huis weer in lopen.

Ma Soraya: Echt?

Pa Soraya: Echt

Mevr. t.K.: Maar mijn Thijs ging niet bij iemand slapen. Echt niet! Dus waar is hij dan? *(Naar de camera)* Thijs, kom alsjeblieft meteen thuis! Ik zal je lievelingseten voor je maken! En je kamer hoeft je nooit meer op te ruimen als je maar thuis komt!

Casey gebaart Mike dat hij de camera weer op haar moet richten. Mike doet dat, maar mevrouw ten Kate loopt gewoon met de camera mee.

Casey: We hebben professor....

Mevr. t.K.: En je wilde zo graag een hondje Thijs. Die krijg je dan, echt waar! We noemen hem Boris, zoals jij zo graag wilde. En ik zal hem elke dag uitlaten, en....

Mike komt achter zijn camera vandaan en haalt mevrouw ten Kate weg. Die gaat natuurlijk al roepend en pratend over die hond af. Casey kijkt het allemaal verbijsterd aan. Ze is even de kluts kwijt.

Casey: Eh... ja... oké. Goed, zoals ik al zei hebben we professor Witgoud om een reactie gevraagd. Professor Witgoud is professor in de 'Verdwijnelogie'. Zij heeft al meerdere keren verdwenen kinderen teruggevonden.

Professor Witgoud komt op.

Witgoud: Tja, zoals zo vaak het geval is, in dit soort gevallen, zal het vast gaan om kinderen die gewoon weg zijn gelopen van huis. Ze hebben het thuis niet naar hun zin en besluiten dan weg te lopen in de hoop dat de ouders zo wanhopig worden en hun smeken om terug te komen. Vaak beloven ouders dan van alles. Ze hoeven nooit meer af te wassen, of te stofzuigen, of hun kamer op te ruimen, of de kinderen krijgen de hond die ze al zo lang willen hebben. Maar als de kinderen eenmaal terug zijn, komt er niks van al die beloftes. Als die ouders gewoon rustig afwachten, komen de kinderen vanzelf wel weer terug. Zo gaat het meestal.

Professor Witgoud gaat af. Casey gaat verder.

Casey: Dat lijkt me duidelijk. Mocht u toch nog extra informatie hebben, belt u dan de politie of onze redactie. We zullen nog een keer de foto's van de verdwenen kinderen laten zien. Mochten we in de loop van de dag meer nieuws hebben, dan komen we zeker bij u terug. Tot ziens.

*Als Casey heeft gezegd: 'We zullen nog een keer de foto's van de verdwenen kinderen laten zien', komen een voor een de kinderen weer op. Ze lopen naar het midden van het toneel, gaan in zo'n echte fotostand staan (met een ijsje op het strand, slapend op de bank, klimmend op een berg, enz.). Ze staan even stil in die stand en lopen daarna weer het toneel af. De **tune van het journaal (nr.5)** klinkt weer.*

Als de foto's zijn geweest, staat Mo op en zet de televisie uit. De andere bandleden volgen hem het toneel op.

Mo: Zo, dat gaat lekker zeg!
Shamina: Mo, ik had niet verwacht dat je plan ook echt zou lukken!
Jennifer: Nou, ik wel hoor! Als Mo zegt dat iets gaat lukken, dan gaat dat ook lukken.
Shamina: Slijmbal!
Jennifer: Slijmbal? Ik? Ik mag dat toch wel vinden?
Shamina: Ja, maar jij bent het ook altijd eens met Mo hè? En ik vind dat....
Mo: Dames, dames, rustig aan. Jennifer kan er niks aan doen, ik heb toch ook altijd gelijk? En zeker nu! De eerste kinderen zijn verdwenen en wat mij betreft gaan er heel snel nog meer weg!
Wesley: En niemand weet waarheen.
Mo: Juist. En niemand weet dat wij ermee te maken hebben.
Jennifer: Briljant!
Shamina: Het beste nummer ooit! Hahaha!
Mo: En als straks alle kinderen verdwenen zijn, willen de ouders natuurlijk alles doen om hun kind terug te krijgen.
Wesley: En dan kopen ze onze cd wel!
Mo: Juist! En dan zullen we eindelijk die stomme 'Torceps' van de eerste plaats afstoten.
Jennifer: Ze zijn altijd beter dan wij en dat ben ik zo zat!
Shamina: Zij krijgen alle fans en al het geld. En wij? Niks!
Mo: En dat gaat nu snel veranderen! Heel snel!
Wesley: De radio draait ons nummer, de kinderen horen het en... poef.....weg!
Shamina: Mo... waar gaan die kinderen eigenlijk heen?
Mo: Dat gaat je niks aan. Dat weet ik en dat is genoeg.
Shamina: Maar stel nou dat je....
Mo: Het gaat je niks aan. Begrepen?
Jennifer: Ik hoef het ook niet te weten hoor, Mo. Als jij het maar weet, dan is het goed.
Wesley: Ik vergeet het toch weer.
Shamina: Maar stel je voor....

Mo: Ik ben de enige die dat weet en niemand anders! Hahahaha!

Langzaam gaat het licht uit. De bandleden gaan het podium af.

Scene 3: Waar zijn die kinderen??

Lied 2: Zweven... (nr.6)

Refrein:

Zweven, zweven in het rond
We zetten geen voet op de grond!
Zo licht als een veertje, zweven we een keertje,
Van de grond naar het plafond
En boven keren we weer om!
Ik wou dat ik dit thuis ook kon!
Zweven, zweven in het rond
We zetten geen voet op de grond!

Couplet 1 (Thijs):

Mijn moeder kan soms lastig zijn,
Ze zeurt wat in het rond.
Ze loopt me achterna.
Stopt eten in mijn mond!
Ik roep dan: 'k ben geen baby meer.
En dan kijkt ze me aan.
Als ik dat zeg, doet het haar zeer.
Dan komen de tranen eraan!

Couplet 2 (Soraya):

Mijn vader is niet zo vaak thuis.
Maar als ik hem dan zie.
Zet ik mijn radio uit.
Ga 'k zitten op zijn knie.
Ik roep dan: hallo, hier ben ik!
En dan kijkt hij mij aan.
Als ik hem zie, dan denk ik.
Trok jij je maar wat van mij aan.

Couplet 3 (alle kinderen):

Nu wij hier zweven door de lucht
Missen wij toch wel wat.
Ook al hebben we lol
Er is toch een zwart gat.
Onze ouders zijn niet bij ons.
Weten niet waar wij zijn.
Wij razen om de aarde heen.
Zonder hen is dat niet echt fijn!

Refrein:

Als het lied is afgelopen, 'zweven' de kinderen door.

Samya: En wat doen we nu?
Kevin: Een beetje hangen denk ik zo.
Soraya: Waar zijn we dan?
Melissa: Nou, niet meer bij 'Top of een flop'.
Soraya: Ja, duh! Dat zie ik ook wel. Maar waaróm zweven we? Ik kan niet gewoon gaan staan!
Thijs: Zwaartekracht.
Michael: Zwaartekracht?
Thijs: Ja. Zwaartekracht. Of eigenlijk, géén zwaartekracht.
Samya: Bedoel je... dat we....

Thijs knikt.

Samya: We zijn in de ruimte?

Thijs knikt weer.

Thijs: Kijk maar eens naar buiten.

Samya kijkt door een raam en schrikt.

Samya: Ik zie de aarde! Maar hoe kan dit nou?

Kevin: Ik heb niet gemerkt dat we de ruimte in zijn geschoten. En zo iets zou je toch merken.

Melissa: Nee, we waren bij 'Top of een flop' en daarna herinner ik me niks meer.

Soraya: Opeens waren we hier.

Samya: En hoe komen we nou terug? Ik wil hier niet de rest van mijn leven blijven!

Michael: Ik moet vanmiddag voetballen! We moeten terug!

Michael ontdekt een knopje in de muur.

Michael: Hé, waar zou dit knopje voor zijn?

Hij drukt op het knopje (nr.7). De kinderen vallen tegelijkertijd op de grond.

Kim: Auw! Had je niet even kunnen waarschuwen? Mijn nagel is nu gebroken!

Michael: Sorry...

Thijs: Nou ja, in ieder geval hebben we het zwaartekrachtknopje gevonden.

Kevin: Maar nu weten we nog steeds niet hoe we hier zijn gekomen en waarom we hier zijn!

Soraya: Ach, in ieder geval zijn onze ouders niet hier. We kunnen doen wat we willen!

Samya: Ja, net zo laat opblijven als we willen!

Michael: Ik hoop dat de coach niet al te boos wordt... Anders moet ik weer een heel jaar op de bank zitten....

De anderen kijken hem even verbaasd aan.

Kim: Maar waar zijn onze ouders dan wél?

Thijs: Geen idee.

Melissa: Ik vind dit echt niet leuk, jongens. Stel je nou voor dat we hier altijd moeten blijven en dat we onze ouders nooit meer terug zien?

Het blijft even stil.

Michael: Nooit meer?

Samya: Maar dat kan toch niet?

Weer is het stil.

Kim: Ik vind het hier eigenlijk helemaal niet leuk! Ik wil naar huis! Waar is de uitgang?

Thijs: Ik denk niet dat die er is.

Melissa: Maar we moeten toch iets doen om hier weg te komen?

Michael: Ik weet het! We bouwen een ruimteschip en gaan daarmee terug!

Thijs: Een ruimteschip? En waar wil je dat van maken? Een rolletje plakband en een kurk? We hebben toch geen spullen, oen!

Soraya: Als we ons nu verdelen in twee groepen en iedere groep een stuk van dit... ding... gaat onderzoeken? Wie weet komen we er dan wel achter waarom we hier zitten en hoe we hier weg kunnen komen?

Soraya: Thijs, Melissa en Kevin gaan die kant op (*wijst naar rechts*), dan gaan Samya, Kim en Michael en ik die kant op (*wijst naar links*).

De kinderen gaan af.